ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు

గురువారం (సెప్టెంబర్ పదిహేడవ రోజు)

రెండు వేల ఇరవై

ప్రస్తుతం

గౌరవనీయులైన శ్రీ జస్టిస్ రాకేష్ కుమార్

గౌరవనీయులైన జస్టిస్ జె.ఉమాదేవి

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు: 820 ఆఫ్ 2015 మధ్య:

1. వంగమూడి కాశీమయ్య, కర్నూలు డి.టి., ఎస్.ఓ.వంగమూడి, పెట్టీ పని సాంబ్రాని గ్రామం, పారాయూరు తాలూకా, మదురై జిల్లా, తమిళనాడు రాష్ట్రం, ఓర్వకల్ గ్రామం మరియు కర్నూలు జిల్లా మండలం.

... పిటిషనర్(లు)

మరియు:

1. ఏపీ స్టేట్., ఆర్ఈపీ పీపీ,పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, హైకోర్టు, హైదరాబాద్.

... ప్రతిస్పందకులు

పిటిషనర్(ల) తరఫు న్యాయవాది: దొడ్డాల యతీంద్ర దేవ్

ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది: పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ (ఏపీ)

కోర్టు ఈ క్రింది వాటిని చేసింది: ఉత్తర్వు

గౌరవనీయులైన జస్టిస్ రాకేష్ కుమార్

మరియు

గౌరవనీయులైన జస్టిస్ జె.ఉమాదేవి

క్రిమినల్ అప్పీల్ నెం.820 ఆఫ్ 2015

(వీడియో కాన్ఫరెన్స్ ద్వారా విచారణ)

తీర్పు:(గౌరవనీయ జస్టిస్ రాకేష్ కుమార్ ప్రకారం)

1. క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్, 1973 యొక్క సెక్షన్ 374 (2) కింద ప్రస్తుత అప్పీలును (ఇకపై 'సి.ఆర్.పి.సి' అని పిలుస్తారు), 10.08.2015న జారీ చేయబడిన తన శిక్ష మరియు శిక్ష యొక్క తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా గాయపడిన (మృతుడి) యొక్క ఏకైక అప్పీలుదారుడు/ భర్త ద్వారా ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది.
2013 యొక్క సెషన్స్ కేసు నెం.52 (2009 యొక్క క్రైమ్ నెం.11 నుండి ఉద్భవించింది)

ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్) నాల్గవ అదనపు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి,

కర్నూలు (ఇకపై 'లెర్నింగ్ ట్రయల్ జడ్జి'గా పిలుస్తారు).

2. భారతీయ శిక్షాస్మృతి, 1860లోని సెక్షన్లు 302, 304(బి) (ఇకపై 'ఐపీసీ'గా పిలుస్తారు) కింద వరుసగా హత్య, వరకట్న మరణాలకు సంబంధించి చేసిన నేరాలకు పిటిషనర్ ను దోషిగా నిర్ధారించారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 302 ప్రకారం నిందితుడికి యావజ్జీవ కారాగార శిక్షతో పాటు రూ.2 వేల జరిమానా విధించింది. జరిమానా

చెల్లించడంలో విఫలమైతే మరో రెండు (2) నెలల పాటు సాధారణ జైలు శిక్ష అనుభవించాలని ఆదేశించింది. ఐపీసీ సెక్షన్ 304(బీ) కింద నిందితుడికి ఏడేళ్ల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది. అయితే ఎలాంటి జరిమానా విధించలేదు. రెండు వాక్యాలను ఏకకాలంలో అమలు చేయాలని ఆదేశించారు.

3. ఈ కేసు యొక్క సంక్షిప్త వాస్తవం ఏమిటంటే, 22.01.2009న సుమారు 17:00 గంటలకు, వనగముడి కాశీమయన్ అనే పిటిషనర్ వాంగ్మూలాన్ని అసిస్టెంట్ సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ శ్రీ పి.బాబూజీ (పరిశీలించలేదు) రికార్డ్ చేశారు. కర్నూలు ప్రభుత్వ జనరల్ ఆసుపత్రిలో వాంగ్మూలం నమోదు చేశారు. ఓర్వకల్లులో అద్దె ఇల్లు తీసుకుని తినుబండారాల వ్యాపారం (సోంగాలు) చేస్తున్నానని పిటిషనర్ తన వాంగ్మూలంలో వెల్లడించారు.

కర్నూలు జిల్లా గ్రామం. పిడబ్ల్యు.1 కుమార్తెను పిటిషనర్ వివాహం చేసుకున్నాడు. ఆయన భార్య పేరు వి.వనీశ్వరి. వాంగ్మూలం నమోదు చేసిన రోజున తనకు 31/2 ఏళ్ల కూతురు ఉందని పేర్కొన్నాడు. అదే రోజున అంటే 22.01.2009 మధ్యాహ్నం 12.30 గంటల సమయంలో మృతుడి తండ్రి, భర్తలు బంగారాన్ని తాకట్టు పెట్టే విషయంలో పిటిషనర్, అతని భార్య (మృతుడు) మధ్య కొంత వివాదం తలెత్తింది. బంగారం లేకుండా ఫంక్షన్ కు హాజరుకావడం కంటే చనిపోవడమే మంచిదని మృతుడు వాగ్వివాదంలో పేర్కొన్నాడు. ఈ గొడవ తర్వాత తాను బయటకు వచ్చానని పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. కొద్దిసేపటి తర్వాత భార్య ఒంటిపై కిరోసిన్ పోసుకుని నిప్పంటించుకుంది. ఇంటి నుంచి కిరోసిన్ వాసన రావడంతో అప్పటికే భార్య మంటల్లో చిక్కుకుని కూతురిని పట్టుకునే ప్రయత్నం చేసింది. భార్య నుంచి తన కూతుర్ని కాపాడి కేకలు వేస్తూ భార్యపై నీళ్లు పోశాడు. అతని కేకలు విన్న ఇరుగుపొరుగు వారు కృష్ణమూర్తి భార్య కాంతారెడ్డి (పీడబ్ల్యూ.5), సరోజమ్మ (పీడబ్ల్యూ.4) సహాయం కోసం వచ్చి మంటలను ఆర్పివేశారు. మంటల ధాటికి భార్య ముఖం, చేతులు, కాళ్లు కాలిపోయాయి. అతని కుమార్తెకు కూడా మంటల కారణంగా కొంత గాయాలయ్యాయి. ఇంతలో తోట కాంతారెడ్డి (పీడబ్ల్యూ.5) 108 అంబులెన్స్ కు ఫోన్ చేసి క్షతగాత్రులను (మృతుడు), ఆమె కుమార్తెను ప్రభుత్వ జనరల్ ఆసుపత్రిలో

చేర్పించారు. ఏఎస్ఐ విచారణలో తాను ఈ విషయాన్ని వెల్లడించినట్లు పిటిషనర్ పేర్కొన్నారు. ఆ వాంగ్మూలాన్ని ఆయనకు చదివి వినిపించగా, దానిపై ఆయన సంతకం పెట్టగా, వాంగ్మూలం నమోదు చేసిన ఏఎస్ఐ కూడా సంతకం చేశారు. ఈ వాంగ్మూలం ఆధారంగా ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్ 2009 ఎఫ్ఐఆర్ నెం.11 ప్రకారం ఐపీసీ, వరకట్న నిషేధ చట్టం 1961లోని ఏ నిబంధననూ ప్రస్తావించకుండా 'మహిళలను కాల్చి చంపారు' అని పేర్కొంటూ కేసు నమోదు చేశారు. జనరల్ డైరీ రిఫరెన్స్ ఎంట్రీ నెం.సి.డి.వోల్-1 ద్వారా 22.01.2009న ఉదయం 18:00 గంటలకు (సాయంత్రం 06:00 గంటలకు) పోలీస్ స్టేషన్ లో ఈ సమాచారం అందింది. ఎఫ్ఐఆర్/ఎక్స్పీ-9లోని కాలమ్ నెం.7లో 31/2 ఏళ్ల వయసున్న ప్రత్యూష, పిటిషనర్ భార్య వి.వనీశ్వరి (24) కాలిపోయిన మహిళ, సజీవదహనమైన కుమార్తె ఉన్నట్లు పేర్కొన్నారు. ఆ తర్వాత 27.01.2009న ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్ లో ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 307 కింద నేరాలకు సంబంధించి 2009 నాటి క్రైమ్ నెం.11, 2009 నాటి ఎక్స్ పీ-13 ద్వారా ఎఫ్ ఐఆర్ నమోదు చేశారు. ఎఫ్ఐఆర్లోని కాలమ్ నెం.7లో పేరు చూపిన పిటిషనర్కు వరకట్నానికి సంబంధించి వివాదం ఉందని, 31/2 ఏళ్ల వయసున్న తన భార్య, కుమార్తెపై కిరోసిన్ పోసి నిప్పంటించాడని, దీంతో వారు కాలిన గాయాలపాలయ్యారని ఎఫ్ఐఆర్ కాలమ్ నెం.12లో పేర్కొన్నారు. ఇరుగుపొరుగు వారు క్షతగాత్రులను (మృతుడు) ఆసుపత్రికి తీసుకువచ్చారని, విద్యావంతులను కూడా వెల్లడించారు.

22.01.2009 న కర్నూలు ప్రొహిబిషన్ అండ్ ఎక్సైజ్ కొరకు ఐ క్లాస్ స్పెషల్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ (ఇకపై 'లెర్నింగ్ స్పెషల్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్' అని పిలుస్తారు) ఆమె మరణ వాంగ్మూలాన్ని తీసుకున్నారు. పోలీసులు డెత్ డిక్లరేషన్ కాపీ తీసుకుని మరో డెత్ డిక్లరేషన్ తీసుకుని కేసును ఈ కింది విధంగా మార్చారు.

మహిళలపై ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 307లను దహనం చేశారు. ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేసిన పోలీసులు దర్యాప్తు ప్రారంభించారు. క్షతగాత్రులను కర్నూలు ప్రభుత్వ జనరల్ ఆస్పత్రి నుంచి మదురై ఆస్పత్రికి తరలించే విషయం విచారణలో వెల్లడైంది. క్షతగాత్రులు (మృతుడు) మరణించిన తరువాత, 12.02.2009 న ఎక్స్.పి-15 ద్వారా మరో ఎఫ్ఐఆర్ తమిళంలో నమోదు చేయబడింది మరియు ఎక్స్.పి-16

అనేది ఆ ఎఫ్ఐఆర్ యొక్క ఆంగ్ల వెర్షన్, ఇది మృతుడి తండ్రి పిడబ్ల్యు.1 ఎ.రామస్వామి చేసిన లిఖితపూర్వక ఫిర్యాదు ఆధారంగా ఉంది. మదురై. ఆ తర్వాత ఆ ఎఫ్ఐఆర్ను ఆంధ్రప్రదేశ్లోని కర్నూలు జిల్లా ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్కు బదిలీ చేశారు. మరణానంతరం విచారణ నివేదిక తయారు చేసి 13.02.2009న పోస్టుమార్టం నిర్వహించారు. ఐపీసీ సెక్షన్ 304(బి) కింద పిటిషనర్ నేరానికి పాల్పడినట్లు దర్యాప్తులో సేకరించిన ఆధారాల ఆధారంగా, మృతుడితో పిటిషనర్ వివాహం జరిగిన తేదీ నుంచి నాలుగు (4) సంవత్సరాల క్రితం జరిగినందున పోలీసులు చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు.

4. ఛార్జిషీట్ దాఖలు చేసిన తరువాత కర్నూలు ఫస్ట్ క్లాస్ జ్యుడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్ నేరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు మరియు ఇది సెషన్స్ కోర్టు పరిష్కరించదగిన కేసు కావడంతో, కేసును కోర్టుకు అప్పగించారు.
13.02.2012న సెషన్స్. ఆ తర్వాత 08.12.2013న సెక్షన్ కింద ఛార్జ్

ఐపీసీ 304(బి) కింద కేసు నమోదు చేసి విచారణ ప్రారంభించారు.

5. ప్రాసిక్యూషన్ తరఫున మొత్తం 13 మంది సాక్షులను విచారించి మొత్తం డాక్యుమెంట్లను అంటే ఎక్స్ పీ-1 నుంచి పీ-16 వరకు ప్రదర్శించారు. అయితే, డిఫెన్స్ పక్షం తరఫున కేవలం ఒక (1) డాక్యుమెంట్ మాత్రమే రికార్డు చేయబడింది, ఇది Ex.D-1గా మార్క్ చేయబడింది.

6. విచారణ సందర్భంగా 13 మంది సాక్షుల్లో పిడబ్ల్యు.1 - మృతుడి తండ్రి ఎ.రామస్వామి, పిడబ్ల్యు.2 - మృతుడి సోదరి, పిడబ్ల్యు.3 - కె.జిలానీ, తమిళం నుంచి తెలుగులోకి అనువాదకురాలుగా పిలువబడే వారిలో ఒకరైన కె.జిలానీ, పిడబ్ల్యు.4 - తోట సరోజమ్మ, పిడబ్ల్యు.5 - తోట లక్ష్మీకాంతరెడ్డి, మృతుడి పొరుగువారు, పిటిషనర్, ప్లాస్టిక్ స్వాధీనం చేసుకున్న ప్రదేశానికి సంబంధించిన సాక్షులు. ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతు ఇవ్వలేదు మరియు అందువల్ల వారు

శత్రువులుగా ప్రకటించబడ్డారు. పిడబ్ల్యు.6 – జి.భూపాల్ రెడ్డి, సంబంధిత సమయంలో కర్నూలు ప్రొహిబిషన్ అండ్ ఎక్సైజ్ కొరకు ఐ క్లాస్ స్పెషల్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ గా ఉన్నారు, మరియు 22.01.2009 న, అతను గాయపడిన (మరణించిన) వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేశాడు, అంటే ఎక్స్ పి -7 గా మార్క్ చేయబడింది. పిడబ్ల్యు.7 - డాక్టర్ ఎం.కణ్ణన్, మృతుడి మృతదేహానికి పోస్టుమార్టం నిర్వహించారు మరియు అతను పోస్ట్ మార్టం నివేదికను నిరూపించాడు, ఇది ఎక్స్ పి -8 గా గుర్తించబడింది.

పిడబ్ల్యు.8 - ఎస్.ముర్తజావలి, సబ్ ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్, ఓర్వకల్ పోలీస్

సంఘటన జరిగిన రోజు స్టేషన్, కేసును పాక్షికంగా దర్యాప్తు చేసింది. పిడబ్ల్యు.9, విచారణ నివేదికకు సాక్షిగా ఉన్న పి.సెల్వం తన సంతకాన్ని గుర్తించాడు.

ఉదా: పి-14 అనగా, విచారణ నివేదిక. పిడబ్ల్యు.10 - ఎస్.రామ్నాథ్ కర్నూలు సబ్ డివిజనల్ పోలీసు అధికారిగా 23.11.2006 నుండి 20.02.2009 వరకు మరియు మళ్ళీ 09.06.2009 నుండి 17.06.2010 వరకు పనిచేశాడు. ఈ సాక్షి ఈ కేసును మరింత దర్యాప్తు చేసి చివరకు తాను చేసిన దర్యాప్తు మేరకు చార్జిషీట్ దాఖలు చేశారు. పిడబ్ల్యు.11 - 17.06.2010 నుండి 21.11.2011 వరకు డిప్యూటి సూపరింటెండెంట్ ఆఫ్ పోలీస్ గా పనిచేసిన పి.మనోహర్ రావు అభిప్రాయం తీసుకున్న తరువాత, 14.07.2010 న చార్జిషీటు దాఖలు చేసినట్లు వాంగ్మూలం ఇచ్చారు. పిడబ్ల్యు.12 - వెట్రి సెల్వన్, ఇలా పనిచేశాడు

2008 నుండి మార్చి, 2009 వరకు తమిళనాడులోని మదురై నగర పోలీసు ఇన్ స్పెక్టర్ ఎ.రామస్వామి, పి.డబ్ల్యు.1 యొక్క లిఖితపూర్వక వాంగ్మూలాన్ని అందుకున్నారు.

2009 క్రైమ్ నెం.174 ద్వారా ఎస్ఎస్ కాలనీ లా అండ్ ఆర్డర్ పోలీస్ స్టేషన్లో సెక్షన్ 174 కింద కేసు నమోదు చేశారు. 2009 నాటి క్రైమ్ నెం.174 ఒరిజినల్ ఎఫ్ఐఆర్ను ఎక్స్పి-15గా గుర్తించిన ఆయన, ఆ ఎఫ్ఐఆర్ను తమిళం నుంచి ఇంగ్లిష్లోకి అనువదించిన కాపీని కూడా గుర్తించారు. పిడబ్ల్యు.13 – డాక్టర్ ఎ.పి.నరసింహారావు, సంఘటన జరిగిన రోజున, అనగా 22.01.2009 న కర్నూలు ప్రభుత్వ జనరల్

ఆసుపత్రి చీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసర్ గా నియమించబడ్డారు, అతను కాలిన గాయాలతో గాయపడిన (మృతుడు) ను చేర్చాడు మరియు గాయపడిన (మృతుడు) వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేయడానికి సంబంధిత మేజిస్ట్రేట్ కు అభ్యర్థన పంపాడు. మేజిస్ట్రేట్ రికార్డు చేసిన మరణ డిక్లరేషన్ పై ఆయన సంతకం పెట్టారు. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో డిఫెన్స్ వైపు నుంచి తీసుకువచ్చిన డాక్యుమెంట్ ను గుర్తించి దాన్ని ఎక్స్ డీ-1గా గుర్తించారు. ఎక్స్.డి-1 అనేది స్థానిక పోలీసులకు ఇవ్వబడిన ప్రమాదాలు మరియు గాయాలకు సంబంధించిన సమాచార మెమో. విచారణ సమయంలో పిడబ్ల్యు.13 యొక్క సాక్ష్యాల రికార్డింగ్ పూర్తి కావడానికి ముందు, 24.04.2015 న, ఐపిసి సెక్షన్ 302 కింద అభియోగం మోపబడింది, దీనిని కూడా పిటిషనర్ ఖండించారు.

7. ప్రాసిక్యూషన్ సాక్ష్యాలు పూర్తయిన తరువాత, విచారణ సమయంలో సేకరించిన సాక్ష్యాలు మరియు పరిస్థితులను నిందితుడు/ అప్పీలుదారుకు వివరించారు మరియు సెక్షన్ 313 సిఆర్పిసి కింద అతని వాంగ్మూలాన్ని రికార్డ్ చేశారు. ఈ ఆరోపణను, పరిస్థితులను పిటిషనర్ ఖండించారు. డిఫెన్స్ వైపు నుంచి ఎక్స్ డి-1గా మార్క్ చేయబడిన ఒక డాక్యుమెంట్ ను సమర్పించడం మినహా, మౌఖిక ఆధారాలు ఏవీ నమోదు చేయబడలేదు.

8. రికార్డుల్లో ఉన్న సాక్ష్యాధారాల ఆధారంగా విచారణ న్యాయమూర్తి ఐపీసీ సెక్షన్ 302, 304(బి) కింద నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించి యావజ్జీవ కారాగార శిక్ష, రూ.2,000/- జరిమానా విధిస్తూ వరుసగా ఏడు (7) సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించారు. ఆ తీర్పు ఇలా ఉంది.
ప్రస్తుత అప్పీలులో పిటిషనర్ ద్వారా సూచించబడింది.

9. పూర్తి సాక్ష్యాధారాలను సమర్పించిన తరువాత, పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది శ్రీ దొడ్డాల యతీంద్ర దేవ్ సహాయంతో, విజ్ఞుడైన న్యాయవాది శ్రీ ఎం.సుభాష్ బాబు

వాదించారు, పిటిషనర్ భార్య మరణించిన కేసులో ఐపిసి సెక్షన్ 302 మరియు 304 (బి) కింద పిటిషనర్ ను దోషిగా నిర్ధారించాల్సిన అవసరం లేదని విచారణ న్యాయమూర్తి పూర్తిగా అర్థం చేసుకోవడంలో విఫలమయ్యారని వాదించారు. పిటిషనర్ ఏ నేరం చేశాడనే దానిపై విచారణ న్యాయమూర్తి పూర్తిగా సంతృప్తి చెందలేదని, అందువల్లే ఐపీసీ సెక్షన్ 302తో పాటు సెక్షన్ 304(బి) కింద ఒక మరణం అంటే పిటిషనర్ భార్య మరణిస్తే నిందితుడిని దోషిగా నిర్ధారించారని ఆయన పేర్కొన్నారు. ప్రాసిక్యూషన్ తన కేసును సహేతుకమైన సందేహాలకు అతీతంగా నిరూపించడంలో ఘోరంగా విఫలమైందని, అప్పుడు కూడా తెలివైన ట్రయల్ జడ్జి సంచలన తీర్పును వెలువరించారని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ప్రకారం, ఇది ఒక విచిత్రమైన కేసు, దీనిలో మూడు (3) ప్రథమ సమాచార నివేదికలు నమోదయ్యాయి; ఒక ఎఫ్ఐఆర్ ఎక్స్.పి-9 గా గుర్తించబడింది, ఇది పిటిషనర్ యొక్క వాంగ్మూలం ఆధారంగా ఉంది మరియు నేరం జరిగిన తేదీ, అంటే 22.01.2009 న కర్నూలు జిల్లా, ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్ అసిస్టెంట్ సబ్-ఇన్స్పెక్టర్ ఆఫ్ పోలీస్ చేత నమోదు చేయబడింది; 27.01.2009 న రెండవ ఎఫ్ఐఆర్ అంటే ఎక్స్ పి -13 అధికారికంగా నమోదు చేయబడింది, దీనిలో శిక్షా నిబంధనలు అంటే ఐపిసిలోని సెక్షన్లు 498-ఎ మరియు 304 (బి) ను పేర్కొన్నారు, ఇది ఓర్వకల్ పోలీస్ స్టేషన్ ద్వారా నమోదు చేయబడింది మరియు మూడవ ఎఫ్ఐఆర్ మదురై కార్పొరేషన్ (తమిళనాడు), సి 3 ఎస్ ఎస్ కాలనీ పోలీస్ స్టేషన్ లో నమోదు చేయబడింది. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది తెలిపిన వివరాల ప్రకారం ఓర్వకల్లుకు కారణం లేకపోలేదు.

ఒకే వ్యవహారంలో పోలీస్ స్టేషన్ లో రెండు ఎఫ్ ఐఆర్ లు నమోదు చేయాలి. మృతుడి మృతి చెందిన మూడు (3) రోజుల తర్వాత పోస్టుమార్టం ఎందుకు నిర్వహించారో ప్రాసిక్యూషన్ ఎలాంటి వివరణ ఇవ్వలేదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ఎం.సుభాష్ బాబు వాదించారు.

10. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది ప్రకారం, ప్రస్తుత కేసులో, మూడు (3) మరణ వాంగ్మూలాలు రికార్డ్ చేయబడ్డాయి మరియు అందువల్ల ఇతర ఆమోదయోగ్యమైన

సాక్ష్యాలు లేనప్పుడు, అనుభవజ్ఞుడైన ట్రయల్ జడ్జి కేవలం ఒక మరణ ప్రకటన ఆధారంగా మాత్రమే పిటిషనర్ను దోషిగా నిర్ధారించడం మరియు శిక్షించడం సమర్థనీయం కాదు, దీనిని ఎక్స్-పి -7 గా మార్క్ చేయబడింది. ప్రాసిక్యూషన్, తనకు బాగా తెలిసిన కారణాల ప్రకారం, పిడబ్ల్యు.8 నమోదు చేసిన మూడవ మరణ వాంగ్మూలాన్ని ఉద్దేశపూర్వకంగా నిలిపివేసింది. ఇతర ఆమోదయోగ్యమైన సాక్ష్యాధారాలు లేని పరిస్థితిలో, అనుభవజ్ఞుడైన విచారణ న్యాయమూర్తి ప్రాసిక్యూషన్ కు అనుకూలంగా ఉన్న ఒక మరణ ప్రకటనపై ఎంచుకున్నారని, మృతుడు చేసిన ఇతర రెండు ప్రకటనలను విస్మరించారని, అందువల్ల శిక్ష తీర్పును కొట్టివేయాల్సి ఉంటుందని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

11. కిరోసిన్ పోసి నిప్పంటించానని మృతురాలు స్వయంగా అంగీకరించిందని, దీనిని విచారణ న్యాయమూర్తి పట్టించుకోలేదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. గాయపడ్డ వ్యక్తి (మృతుడు) ఆసుపత్రిలో చేరినప్పుడు, ప్రమాదాలు మరియు గాయాల గురించి పోలీసులకు సమాచారం ఇవ్వబడిందని, అందులో గాయపడినవారు తనను తాను కాల్చుకున్నారని సూచించబడిందని ఎక్స్ డి -1 ను ప్రస్తావిస్తూ ఆయన నొక్కి చెప్పారు. పి.డబ్ల్యు.13 డా.ఎ.పి.నరసింహారావు తయారు చేసిన మొదటి డాక్యుమెంట్ ఇది. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో కూడా రోగి (మృతుడు) ఇచ్చిన సమాధానాల ఆధారంగా కాలమ్ నెం.6ను నింపినట్లు అంగీకరించాడు.

12. మదురైలో నమోదైన ఎఫ్ ఐఆర్ కు ఇంగ్లిష్ వెర్షన్ ఎక్స్ పీ-16ను ప్రస్తావిస్తూ, మృతుడి తండ్రి కూడా పోలీసులకు ఇచ్చిన లిఖితపూర్వక ఫిర్యాదులో పిటిషనర్ ఎలాంటి నేరం చేయలేదని, పొరపాటున ఈ ఘటన జరిగిందని ఆయన చెప్పారని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. సాక్ష్యాధారాల దృష్ట్యా ఇది ఐపీసీ సెక్షన్ 302 కింద లేదా ఐపీసీ సెక్షన్ 304(బీ) కింద నేరం కాదని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఘటనకు ముందు వరకట్నం ఇవ్వకపోవడంతో మృతుడిని చిత్రహింసలకు గురిచేశారని ప్రాసిక్యూషన్ ఎలాంటి బలమైన సాక్ష్యాధారాలను బయటపెట్టలేదు. అయితే, సంఘటన జరిగిన సమయంలో ఏదో వాగ్వాదం జరిగిందని

భావించినా పిటిషనర్ వైపు ఉద్దేశం లేదని ఆయన ప్రత్యామ్నాయంగా వాదించారు. ఈ వాగ్వాదం లేదా వివాదం మరణానికి దారితీసే అవకాశం ఉందని పిటిషనర్ కు తెలియదు, అందువల్ల, ఇది ఐపిసి సెక్షన్ 304 పార్ట్-2 కింద నేరం కింద కేసు కాజాలదు మరియు దోషి తీర్పు వెలువడిన తేదీ నుండి పిటిషనర్ నిరంతరం కస్టడీలో ఉన్నందున, అంటే, 10.08.2015, శిక్షను ఐపిసి సెక్షన్ 304 పార్ట్-2 కు మార్చవచ్చు మరియు శిక్షను అతను ఇప్పటికే అనుభవించిన కాలానికి తగ్గించవచ్చు.

13. అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించడానికి ఆధారమైన మరణ ప్రకటన చట్టానికి అనుగుణంగా లేదని చూపించడానికి పిటిషనర్ తరపు న్యాయవాది ఈ క్రింది తీర్పులపై ఆధారపడారు:

1. పి.మణి వర్సెస్ తమిళనాడు రాష్ట్రం[1],
2. పన్నీర్ సెల్వం వర్సెస్ తమిళనాడు రాష్ట్రం[2],
3. లక్ష్మణ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర[3],
4. కాలాబాయి వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మధ్యప్రదేశ్[4],
5. కమలా వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్[5],
6. శివగల్లు సాయిలు వి.ఎస్. రాష్ట్రం, స్టేషన్ హౌస్ ఆఫీసర్, కొత్తూరు పోలీస్ స్టేషన్, మహబూబ్ నగర్ జిల్లా[6],
7. ఉమాకాంత్ మరియు మరొక వర్సెస్ ఛత్తీస్ గఢ్ రాష్ట్రం[7] మరియు

---
[1] CDJ 2006 SC 190
[2] CDJ 2008 SC 1028
[3] CDJ 2002 SC 495
[4] సీడీజే 2019 ఎస్సీ 550
[5] CDJ 1992 SC 175
[6] CDJ 2013 APHC 314
[7] CDJ 2014 SC 538

8. నల్లం వీర సత్యానందం తదితరులు వి.ఎస్. పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, ఏపీ హైకోర్టు[8].

14. అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ శ్రీ ఎస్.దుష్యంత్ రెడ్డి, అప్పీలుదారుని దోషిగా నిర్ధారించడానికి మరియు శిక్ష విధించడానికి ఆధారమైన డెత్ డిక్లరేషన్ అంటే ఎక్స్-పి-7 పై ఎక్కువగా ఆధారపడారు. అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ప్రకారం, మరణించిన డిక్లరేషన్ను రికార్డ్ చేయడానికి ముందు, గాయపడిన (మృతుడు) సరైన స్టేట్మెంట్ ఇవ్వడానికి తగిన స్థితిలో ఉన్నాడా లేదా అని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రత్యేక జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ ప్రయత్నించారు మరియు ఈ కారణంగానే అతను గాయపడినవారిని (మృతుడు) అనేక చిన్న ప్రశ్నలు అడిగాడు, దీనికి ఆమె సరైన రీతిలో సమాధానం ఇచ్చింది. మరణ వాంగ్మూలంలో, గాయపడిన (మృతురాలు) తన భర్త పేరును వెల్లడించింది మరియు సంఘటన జరిగిన నాలుగు (4) సంవత్సరాల క్రితం తన వివాహం జరిగిందని, తనకు ఒక కుమార్తె ఉందని వెల్లడించింది. ఆసుపత్రిలో చేరిన వెంటనే గాయపడిన (మృతుడు) డెత్ డిక్లరేషన్ లో, మధ్యాహ్నం 12:00 గంటల సమయంలో తన భర్తకు కట్నం విషయంలో గొడవ జరిగిందని, కిరోసిన్ పోసి నిప్పంటించాడని ప్రత్యేక జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు పేర్కొంది. ఆమె కుమార్తెకు కూడా కాలిన గాయాలయ్యాయి. ఇరుగుపొరుగు వారు ఆమెను ఆసుపత్రికి తీసుకువచ్చారు మరియు ఆమె తల్లిదండ్రులు తమిళనాడులో నివసిస్తున్నారు. అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ప్రకారం, గాయపడిన (చనిపోయిన) యొక్క క్రమబద్ధమైన ప్రకటనలు ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రేరేపిస్తాయి మరియు అటువంటి ప్రకటనపై ఎటువంటి సందేహం వ్యక్తం చేయాల్సిన అవసరం లేదు. డెత్ డిక్లరేషన్ ఎటువంటి సందేహం లేకుండా ఉంటే, శిక్ష మరియు శిక్షను ఆమోదించడానికి సరిపోతుందని ఈ అంశంపై చట్టం స్థిరపడిందని అదనపు పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ సమర్పించారు. సెక్షన్ 302తో పాటు..

[8] CDJ 2004 SC 437

ఐపీసీ సెక్షన్ 304(బీ) కింద నిందితుడిని దోషిగా తేల్చింది. ప్రస్తుత కేసులో, పిటిషనర్ తో మృతుడి వివాహం జరిగిన తేదీ నుండి ఏడు (7) సంవత్సరాలలోపు జరిగిందని ప్రాసిక్యూషన్ నిర్ధారించింది. ప్రస్తుత కేసులో, మృతుని వివాహం జరిగిన తేదీ నుండి నాలుగు (4) సంవత్సరాల క్రితం పిటిషనర్ తో వివాహం జరిగింది. అటువంటి పరిస్థితిలో, ఇండియన్ ఎవిడెన్స్ యాక్ట్, 1872 లోని సెక్షన్ 113 (బి) లోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే, ఊహ పిటిషనర్కు వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. అయితే, ప్రస్తుత కేసులో, మృతుడి మరణ వాంగ్మూలంలో, వరకట్నం ఇవ్వకపోవడం వల్ల, పిటిషనర్ కిరోసిన్ పోసి నిప్పంటించాడని, ఆ కాలిన గాయం గాయపడిన వ్యక్తి (మృతుడు) మరణానికి దారితీసిందని నిర్దిష్ట ఆధారాలు లభించాయి. అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్, కేవలం మరణ వాంగ్మూలం ఆధారంగా మరియు మరే ఇతర ధృవీకరించే సాక్ష్యాలు లేనప్పుడు కూడా ఒకరిని దోషిగా నిర్ధారించవచ్చనే తన వాదనను బలపరచడానికి, లక్ష్మణ్ లో నివేదించిన గౌరవనీయ సుప్రీంకోర్టు రాజ్యాంగ ధర్మాసనం తీర్పుపై ఆధారపడారు.[3] కాన్స్ రాజ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ పంజాబ్ కేసులో గౌరవ సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులను ప్రస్తావిస్తూ..[9], నజ్జామ్ ఫరాఖీ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ వెస్ట్ బెంగాల్ [10] మరియు సి.మునియప్పన్ మరియు ఇతరులు వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ తమిళనాడు[11].

15. అడిషనల్ పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ ప్రకారం, అనుభవజ్ఞుడైన విచారణ న్యాయమూర్తి, మరణ ప్రకటన ఆధారంగా, ఎటువంటి సందేహం లేదా అనుమానం లేకుండా, దోషిగా నిర్ధారించి, శిక్ష విధిస్తూ తీర్పును వెలువరించారు. ఆయన అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ తీర్పుకు ఎటువంటి అవసరం లేదు
జోక్యం..

---

[9] 2000 లాసూట్ (ఎస్సీ) 827

[10] 1997 లాసూట్ (ఎస్సీ) 1401

[11] 2010 లాసూట్ (ఎస్సీ) 571

16. ఇరుపక్షాల తరఫు న్యాయవాదుల వాదనలు వినడమే కాకుండా రికార్డుల్లో ఉన్న మొత్తం సాక్ష్యాధారాలను పరిశీలించాం. రికార్డులో ఉన్న మొత్తం సాక్ష్యాలను పరిశీలించిన తరువాత, ప్రత్యేక జ్యుడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్ అంటే ఎక్స్-పి-7 ద్వారా నమోదు చేయబడిన డెత్ డిక్లరేషన్ తప్ప, శిక్ష మరియు శిక్ష యొక్క తీర్పును ఆమోదించడానికి మరే ఇతర ఆధారాలు లేవని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది. మరే ఇతర సాక్ష్యాధారాలు లేకపోయినా, మరణ ప్రకటనలో ఎలాంటి సందేహం లేకపోయినా, అస్పష్టత లేకపోయినా శిక్షను ఆమోదించవచ్చన్నది వాస్తవం. ఏదేమైనా, ప్రస్తుత కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులలో, ఎక్స్ పి -7 పై పూర్తిగా ఆధారపడటం కష్టం, ఎందుకంటే విచారణ సమయంలో, కర్నూలు ప్రభుత్వ జనరల్ ఆసుపత్రిలో చీఫ్ మెడికల్ ఆఫీసర్ గా నియమించబడిన పిడబ్ల్యు.13, గాయపడిన (మృతుడు) అడ్మిట్ అయిన తరువాత, వెంటనే సమాచారం మరియు అభ్యర్థనను పోలీసులకు పంపినట్లు అంగీకరించాడు. ఎక్స్ డి-1 అనే సమాచారాన్ని ఆయనే తయారు చేశారు. ఎక్స్ డి-1లోని కాలమ్ నెం.6లో క్షతగాత్రులను (మృతులను) విచారించిన తరువాత, క్షతగాత్రులు తనను తాను కాల్చుకున్నట్లు తాను నమోదు చేసుకున్నానని ఆయన అంగీకరించారు. తదనుగుణంగా, సాక్ష్యాల ప్రకారం, ఇది గాయపడినవారు (మరణించిన వ్యక్తి) చేసిన మొదటి ప్రకటన మరియు అందువల్ల, ఈ ప్రకటనకు విరుద్ధంగా, మరణ ప్రకటన అంటే ఎక్స్ పి -7 ను అన్ని అనుమానాలకు అతీతంగా పరిగణించలేము. మరణ ప్రకటనపై పూర్తిగా ఆధారపడకపోవడానికి మరొక కారణం ఏమిటంటే, దర్యాప్తు అధికారి, పిడబ్ల్యు.8, తన సాక్ష్యంలో, అనుభవజ్ఞుడైన ప్రత్యేక జ్యుడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్ మరణ వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేసిన తరువాత, అతను ఆసుపత్రికి వెళ్లి గాయపడిన (మృతుడు) వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేశాడని పేర్కొన్నాడు. అయితే, దర్యాప్తు అధికారికి తెలిసిన కారణాల ప్రకారం, మృతుడి మరణ వాంగ్మూలాన్ని ప్రదర్శించడం ద్వారా రికార్డు చేయబడలేదు. అంటే దర్యాప్తు అధికారి రికార్డు చేసినట్లు చెప్పబడుతున్న మృతుడి మూడవ వెర్షన్ ను అణచివేశారు. క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ సమయంలో..

24.01.2019న ప్రభుత్వ జనరల్ ఆసుపత్రిలో బాధితురాలు వనీశ్వరిని పరీక్షించి ఆమె వాంగ్మూలాన్ని నమోదు చేసినట్లు దర్యాప్తు అధికారి పిడబ్ల్యు.8 అంగీకరించింది.

తన భర్త కిరోసిన్ పోసుకుని నిప్పంటించాడని మృతురాలి వాంగ్మూలంలో చెప్పలేదు. ఈ పరీక్ష మరియు క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ 10.11.2014 న జరిగింది. అయితే ఆశ్చర్యకరంగా ఈ సాక్షిని 30.07.2015న ఆలస్యంగా పిలిపించి 10.11.2014న నమోదైన క్రాస్ ఎగ్జామినేషన్ లో రికార్డులో ఉన్న తన సాక్ష్యాన్ని నీరుగార్చేందుకు ప్రయత్నించారని, గందరగోళం కారణంగా తాను గతంలో సాక్ష్యం చెప్పానని పేర్కొన్నారు. అయితే మృతుడి మూడో వాంగ్మూలాన్ని రికార్డు చేయలేదని, దాన్ని ప్రదర్శించలేదని, అందువల్ల ఎక్స్ పీ-7పై పూర్తి స్థాయిలో ఆధారపడి శిక్ష, శిక్షల తీర్పును ఆమోదించడం సురక్షితం కాదన్నది వాస్తవం. వీటితో పాటు ప్రాసిక్యూషన్ వివరించని విషయాలు చాలా ఉన్నాయి. మొదటిది, 22.01.2009న పిటిషనర్ ఇచ్చిన వాంగ్మూలం ఆధారంగా ఏ చట్టం ప్రకారం మొదటి ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేశారు అంటే ఎక్స్ పీ-9 అనే అంశంపై ప్రాసిక్యూషన్ వివరణ ఇవ్వలేదు. ఎఫ్ఐఆర్లో ఏ ఒక్కరినీ నిందితులుగా పేర్కొనలేదని, ఎవరిపైనా అనుమానం వ్యక్తం చేయలేదన్నారు. ఆ తర్వాత 27.01.2009న అదే క్రైమ్ నెంబర్ అంటే 2009 క్రైమ్ నెం.11ను ఇస్తూ ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేసి అందులో ఐపీసీ సెక్షన్ 498-ఏ, 304(బీ)లను చేర్చారు. అయితే అదే నంబర్తో మరో ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేయడానికి ఏ సందర్భం వచ్చిందనే దానిపై స్పష్టత ఇవ్వలేదు. అటువంటి పరిస్థితిలో, సాధారణంగా, మొదటి ఎఫ్ఐఆర్ను కోర్టుకు పంపినట్లయితే, కోర్టు అనుమతితో, శిక్షా నిబంధనను జోడించాల్సి ఉంటుంది. విచారణ సమయంలో, ప్రాసిక్యూషన్ మొదటి ఎఫ్ఐఆర్ ఏ తేదీన, 22.01.2009 న నమోదు చేయబడిందా లేదా అనే దానిపై అస్సలు గుసగుసలాడలేదు.

27.01.2009న కర్నూలులోని ఫస్ట్ క్లాస్ జ్యుడీషియల్ మేజిస్ట్రేట్ కోర్టులో విచారణ జరిగింది. చనిపోయిన తేదీ నుంచి మూడు (3) రోజుల తర్వాత మృతుడి మృతదేహానికి పోస్టుమార్టం నిర్వహించడానికి కారణం ఏమిటనే దానిపై ప్రాసిక్యూషన్ స్పష్టత ఇవ్వలేదు. మదురై పోలీస్ స్టేషన్ లో నమోదైన ఎఫ్ ఐఆర్ లో 10.02.2009న మృతుడి మరణం సంభవించిందని, మృతురాలి తండ్రి 12.02.2009న లిఖితపూర్వక నివేదిక ఇచ్చారని, ఆ నివేదికలో తన కుమార్తెకు

అనుకోకుండా కాలిన గాయాలు అయ్యాయని, ఆ వాంగ్మూలంలో పిటిషనర్ పై తాను ఎలాంటి ఆరోపణ చేయలేదని పేర్కొన్నారు. ఈ కేసులో పోస్టుమార్టం రిపోర్టులో శవపరీక్ష నిర్వహించడంలో ఎలాంటి జాప్యం జరగకుండా 13.02.2009న నిర్వహించినట్లు తేలింది. పిడబ్ల్యు.1, 2గా పరిగణించబడిన మృతుడి తండ్రి మరియు సోదరి ప్రాసిక్యూషన్ కేసుకు మద్దతు ఇవ్వలేదు లేదా వరకట్నం డిమాండ్ తీర్చనందున మృతుడిని చిత్రహింసలకు గురిచేయడం గురించి గుసగుసలాడలేదు. వారి సాక్ష్యాల ప్రకారం, ఐపిసి సెక్షన్ 302 లేదా ఐపిసి సెక్షన్ 304 (బి) యొక్క ఏ అంశం వర్తించదు. పిటిషనర్ భార్య మరణిస్తే ఐపీసీ సెక్షన్ 302, 304(బీ) కింద భర్తను ఎలా దోషిగా నిర్ధారిస్తారనేది ఆశ్చర్యం కలిగిస్తోంది. ఇది విన్నుడైన విచారణ న్యాయమూర్తి, శిక్షను విధించే సమయంలో, అప్పీలుదారుడు ఏ నేరం చేశాడో ఖచ్చితంగా చెప్పలేదని వర్ణిస్తుంది. ఈ మొత్తం సాక్ష్యాధారాలలో కేవలం నేరారోపణలు మాత్రమే నమోదు చేయబడ్డాయి, ఇది రెండవ మరణ ప్రకటన అనగా ఎక్స్-పి-7. వాస్తవానికి, ఇది ప్రత్యేక జ్యుడిషియల్ మేజిస్ట్రేట్ చేత రికార్డ్ చేయబడింది, కానీ మృతురాలు చేసిన మరో రెండు ప్రకటనల దృష్ట్యా, ఒకటి ఆసుపత్రిలో చేరిన వెంటనే చేయబడింది మరియు రెండవది రెండవ డిక్లరేషన్ నమోదు చేసిన తరువాత చేసిన మూడవది, రెండవ మరణ డిక్లరేషన్ ఆధారంగా పిటిషనర్ కు శిక్షను ఆమోదించడం కష్టం. ఉదా: P-7. ఒక క్రిమినల్ విచారణలో, మరణ ప్రకటన ఎటువంటి సందేహం లేకుండా ఉంటే, శిక్షను ఆమోదించవచ్చు, కానీ, ప్రస్తుత కేసు యొక్క విచిత్రమైన వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల దృష్ట్యా, ఒక మరణ వాంగ్మూలం ఆధారంగా అప్పీలుదారుని శిక్ష మరియు శిక్షను ఆమోదించడం సురక్షితం కాదు. అన్ని సందేహాలకు అతీతం కాదు. తదనుగుణంగా ప్రాసిక్యూషన్ తన కేసును సహేతుకమైన సందేహాలకు అతీతంగా నిరూపించలేకపోయిందని, అనుమానాల ప్రయోజనాన్ని కల్పించడం ద్వారా పిటిషనర్ ను నిర్దోషిగా విడుదల చేయవచ్చని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది.

17. తదనుగుణంగా, శిక్ష మరియు శిక్ష యొక్క తీర్పు, తేదీ

10.08.2015న కర్నూలులోని నాల్గవ అదనపు జిల్లా, సెషన్స్ జడ్జి 2013 సెషన్స్ కేసు నెం.52లో ఇచ్చిన తీర్పును ఈ విధంగా కొట్టివేసి, తత్ఫలితంగా క్రిమినల్ అప్పీలుకు అనుమతించారు. పిటిషనర్ జైలులో ఉన్నందున, అతని శిక్ష మరియు శిక్షను రద్దు చేసినందున, ఏ కేసులోనైనా అవసరం లేకపోతే పిటిషనర్ను తక్షణమే విడుదల చేయాలని ఆదేశిస్తోంది.

రాకేష్ కుమార్, జె.

జె.ఉమాదేవి,

జె. తేదీ: -09-2020.

Dsh